

ned sætte Statstilskuddet med 4 Mill. Kr. eller 30 pCt., uden at dette bliver i høj Grad føleligt for Kassernes Økonomi. Hvis man vil paastaa det modsatte, siger man i Virkeligheden dermed, at Kasserne fører en daarlig Økonomi, men den Anklage, som man herigennem retter mod Kasserne, retter man samtidig mod de Myndigheder, som er tilsynsførende med Kasserne, og hvis Pligt det er at paase, at Kassernes hele Økonomi og Administration er forsvarlig. Der vil, naar Nedskæringerne træder ud i Livet, kun være en af to Ting at foretage for Kasserne: enten maa de forhøje Kontingentet eller indskrænke Ydelserne, thi lige saa lidt som Sygekassemedlemmerne er Velhavere, er Sygekasserne det.

Nu staar der i Bemærkningerne til det Lovforslag, som blev fremsat i Folketinget, en Henvisning — den højtærede Minister har ogsaa i Dag omtalt Forholdet — til den Reservefond paa 37 Mill. Kr., som Sygekasserne har. Det forekommer mig at være en mærkelig Henvisning, thi Sygekasserne har ikke en Gang den Reservefond, som de ifølge Loven skal have; det forekommer mig at være mærkeligt, at man fra Lovgivningsmagtens Side vil give Anvisning paa at bryde Loven. Af Sygekasseberetningen for 1925 fremgaar det, at af de 1 647 Kasser, der findes her i Landet, arbejdede de 619 med Driftunderskud, medens 625 ikke havde samlet den lovbestemte Reservefond. Det vil sige, at disse Kasser i Virkeligheden er insolvente, naar Hensyn tages til de Krav, der stilles af Forsikringseksperter; Forsikringseksperterne mener, at disse Kasser ikke vil være i Stand til til enhver Tid at opfylde de Forpligtelser, som de har paataget sig. At man i velhavende Kasser med Reserver, der langt oversteg det lovpligtige, vilde være paa Overskuddet, indtil det var spist op, vil jeg betragte som givet, men jeg tror ikke, der findes saadanne Kasser, thi i de sidste Aar er Arbejdslønnen gaaet betydeligt ned, og et af de Steder, som man har ment der kunde spares paa, er netop Kontingenterne. Det fremgaar da ogsaa af Sygekasseberetningen, at Medlemskontingentet er gaaet ned med gennemsnitlig 33 Ø. pr. Medlem. Jeg vil netop mene, at under de forhaandenværende vanskelige Forhold er Kontingenterne til Sygekasserne sat saa lavt, som deres Økonomi overhovedet tillader det, men heller ikke lavere, thi Sygekasseinspektøren skal jo godkende Kontingentet, og jeg vil mene, at han, hvis han ser, at et Kontingent er for lavt, da straks vil paabyde en Forhøjelse. Jeg tror derfor,

at vi ganske kan se bort fra de 37 Mill. Kr., som den højtærede Minister henviser til. Vi maa vistnok hellere se Følgerne af Nedskæringen lige i Øjnene, og Følgerne bliver enten en Kontingentforhøjelse eller en Nedsættelse af Ydelserne. Lige saa lidt som jeg anser den højtærede Ministers Henvisning til Reserverne for at være værd, lige saa ringe Værdi tillægger jeg den højtærede Ministers øvrige Anvisninger for Sygekasserne paa let og smertefrit at komme over Nedskæringen.

Jeg skal nu først nævne, hvad en Forhøjelse af Kontingentet vil betyde. Man vil maaske sige: men der kan i hvert Fald kun blive Tale om en meget ringe Forhøjelse. Ja, men det, som Sygekassemedlemmerne trænger til, er jo snarere Lettelser, navnlig da det som bekendt kun er den ubemidlede Del af Befolkningen, som er Medlemmer af Sygekasserne, og da der jo ligger andre Lovforslag paa Rigsdagens Bord, som vil medføre Kontingentforhøjelse. Jeg tænker naturligvis her i særlig Grad paa Arbejdsløshedsloven, som, naar den er vedtaget, vil medføre, at Arbejdsløshedskasserne blot for at kunne yde samme vedtægtsmæssige Understøttelse som den øjeblikkelige vil være nødt til at forhøje Kontingentet, fordi Statstilskuddet nedsættes, for slet ikke at tale om, hvad der udkræves, hvis Kasserne skal tage den Opgave op, som Staten nu slipper, at understøtte, efter at den vedtægtsmæssige Understøttelse er opbrugt. Det er jo for en stor Del de samme Mennesker, som er Medlemmer af Sygekasser og Medlemmer af Arbejdsløshedskasser. Man vil derfor forstaa, at selv en nok saa lille Kontingentforhøjelse vil være meget følelig. Vi har i Øjeblikket her i Landet ca. 65 000 arbejdsløse, et Tal, som Regeringen vel anser for normalt, siden den vil inddrage den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse. Jeg har læst et Sted, at 50 000 arbejdsløse skulde være det normale for vort Land og for dets Industri; det var den normale Reservearmé. Men hvad enten man tager det ene eller det andet Tal, vil man se, at der her er Tale om mange Mennesker, i Særdeleshed da en hel Del af dem tæller dobbelt, idet de ogsaa har deres Hustruer forsikret i Sygekasserne. Enhver nok saa lille Forskydning i Kontingentets Størrelse vil mærkes af de arbejdsløse. Resultatet bliver da ganske sikkert, at Kommunerne i højere Grad end nu vil være nødsaget til at gøre Brug af den Ret, de har, til at betale $\frac{3}{4}$ af et Aars Kontingent. Men hvis de gør det, saa fremkommer der jo ingen Besparelse for det offentlige, saa bliver Resultatet